

FESTGEBETE DER ISRAELITEN

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649114771

Festgebete der Israeliten by M. E. Stern

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

M. E. STERN

**FESTGEBETE
DER ISRAELITEN**

קהל על פן אדבר בך נכבדות. ושמך אכבד בשירי ידירות:

חזן אספרה כבודך ולא ראיתיך. אדבך אכנה ולא יבטיחך:

קהל בנר נביאך בסוד עבדיך. דמית הדר כבוד הנדך:

חזן גדלתיך וגבורתיך. כפי לתקן פעלתך:

קהל דמו אותך ולא כפי ישך. וישוה לפי מעשיך:

חזן המשיחך ברוב חזיונות. הנך אחד בכל המינוח:

קהל ויחזו בך זקנה ובחרות. וישער ראשך בשיבה וישחרות:

חזן זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב. פאיש מלחמות ידיו לו רב:

קהל חבש פובע ישועה בראשו. הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו:

חזן שללי אורות ראשו נמלא. קוצותיו רסיסי לילה:

קהל ותפאר בי פי חפין בי. והוא יהיה לי לעטרת צבי:

חזן פתם טהור פו דמות ראשו. וחק על מצח כבוד שם קדשו:

קהל לחן ולכבוד צבי תפארה. אמתו לו עטרה עטרה:

חזן מחלפות ראשו כביטי בחרות. קוצותיו תלפלים שחורות:

קהל נוה הצדק צבי תפארתו. יעלה גא על ראש שמחתו:

חזן סגלתו תהי בנדו עטרת. וצניף מלוכה צבי תפארת:

קהל עמוסים נשאים עטרת עגדם. מאשר יקרו בעיניו כפדם:

חזן פארו עלי ופארו עליו. וקרוב אלי בקראי אליו:

קהל צח ואדום ללבשו אדום. פורה כדרכו כבואו מאדום:

חזן קשר תפלין תראה לעניו. תמונת יי לנגד שיניו:

קהל רוצה בעמו ענוים ופאר. יושב תהלות פם להתפאר:

חזן ראש דברך אמת קנרא מראש. הור נדור עם הורשיך הרוש:

קהל שית המון שירי גא עליך. ורנתי תקרב אליך:

חזן תחלתי תהי לראשך עטרת. ותחלתי תבון קמחת:

קהל תיקר שירת רש בעיניך. בשיר יושר על קרפניך:

חזן ברנתי תעלה לראש משפיר. מחולל ומוליד צדיק בפיר:

קהל ובברכתך תנגנע לי ראש. ואותה קח לך כפשמים ראש:

חזן יערב גא שיחי עליך. פי נפשי תערוג אליך:

שיר היחוד ליום השבת

- קהל ויתעדנו במרעה שמן. ומחלמיש צור פלגי שמן:
 חזן בנותם בנו עיר קדשה. ויפארו בית מקדשה;
- קהל ותאמר פה אשוב לארץ ימים. צרה ברך אברך:
 חזן כי שם ינחמו זכחי צדק. אף בהגיה ילפשו צדק;
- קהל זכות רחמי נעימות וזמרו: לך יתרועעו אף ישירו:
 חזן בית ישראל וקרא יי. ויכדו ויודו שמך יי;
- קהל הטיבות מאד לראשונים. פן תטיב גם לאחרונים:
 חזן יי תשיש גא עלינו. פאשר ששת על אבותינו;
- קהל אותנו להרבות ולהטיב. וגודה לך לעולם פי תטיב:
 חזן יי תבנה עירך סגרה. פי עליה שמך וקרא;
- קהל וקרן דוד תצמיח בה. ותשפון לעולם יי במקרה:
 חזן זכחי צדק שמה גזבה. וכימי קדם פערב סגרה;
- קהל וברך עמך באור פגיה. פי הפעים לעשות רצונה:
 חזן וברצונה תעשה הפענו. הפטרנא עמך בלנו;
- קהל בחרתנו להיות לך לעם סגלה. על עמך ברבתי סלה:
 חזן ותמיד נספר תהלתך. ונהלל לשם תפארתך;
- קהל ומברכתך עמך ובורך. פי את כל אשר תברך מבורך:
 חזן ואני בעודי אהללה פוראי. נאברכתה כל ימי צבאי;
- קהל יהי שם יי מבורך לעולם. מן העולם ועד העולם:
 פפתוב ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם. ויאמר כל העם
 אמן והלל ליי: ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד
 עלמא די חכמתא וגבורתא די לה הוא: ונאמר ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל
 בני השבניה שרביה הוריה שבניה פתחיה קומו ברכו את יי אלהיכם מן העולם
 ועד העולם ויברכו שם מבורך וטרוקים על כל ברכה ותהלה: ונאמר ברוך יי
 אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הלויה: ונאמר ויברך
 דוד את יי לעיני כל תקהל ויאמר דויד ברוך אמה יי אלהי ישראל אבינו מעולם
 ועד עולם:

שיר הכבוד

- חזן אנעים זמירות ושירים אארוג. פי אליך נפשי מערוג:
 קהל נפשי חמדה בצל ידך. לדעת כל רז סודך:
 חזן סדי וברי בבבורך. חוסה לפי אל הודך:

שיר הוֹחֵד לַיּוֹם שְׁשִׁי

- חיו אז באין לבוש חוד והדר לובש. עד לא אירג גאות לבש:
 קהל **אור בשלמה וכמעיל עוטה. שמים פיריעה נוטה:**
- חיו עשית עם לאודים דרכים. ורצוא נשוב בנחת מהלכים:
 קהל **הכדלת בין מים למים. במתיחת רקוע השמים:**
- חיו סזונות סעזונות לשרץ מים. ועוף ועוף על פני רקוע השמים:
 קהל **עשב וחקיר לבשה אדמה. מאכל לחיה ולכל בהמה:**
- חיו פקרו שמן בן נטעת. אל האדם אשר עשית:
 קהל **עזר כנגדו עשית לו. די מחסורו אשר יחסר לו:**
- חיו כל מעשיך בידו סהה. ותחת רגליו הפל שמה:
 קהל **להעלות מהם בקר וצאן. על מזבחה יעלו לרצון:**
- חיו עשית לו בתענת לשרת. לתורת קדש ולתפארת:
 קהל **שמעת בקרבן חכמת אלהים. כי יצרתו לה בצלם אלהים:**
- חיו לא כנעת על פני האדמה. צרכי אדם וכלם כהכמה:
 קהל **מעשיך מאד רבו ונדלו. ושמה יי בלם יהללו:**
- חיו רבו ונדלו מאד מעשיך. יודוך יי כל מעשיך:
 קהל **כל פעלת למענה. ולכבודך כל כגיגה:**

ל י ו ם ה ש ב ת

- חיו אז ביום השביעי נהת. יום השבת על בן כבכת:
 קהל **ועל כל פועל תהלה ערוכה. וחסידיך בכל עת יכרכוכה:**
- חיו ברוך יי יוצר בלם. אלהים חיים וטלף עולם:
 קהל **כי מעולם על עבדיך. רוב רחמיך וחסידיך:**
- חיו וכסצרים החילות. להוריע כי מאד געלית:
 קהל **על כל אלהים בעשותך בהם. ששמים גדלים ובאלהיהם:**
- חיו כבדקעך ים סוף עמך ראי. היר הגדולה ויוראי:
 קהל **נהגת עמך לעשות לה. שם ותפארת לתראות גדלה:**
- חיו ודברת עפם מן השמים. וגם העבים נטפו מים:
 קהל **ידעת לכתם במדבר. בארץ ציה איש לא עבר:**
- חיו סהה לעמך רגן שמים. וכעשר שאר ומצוי מים:
 קהל **תגרש גוים רבים עמים. יירשו ארצם ועמל לאמים:**
- חיו בצבור ישמרו חקים ותורות. אמרות יי אמרות טהורות:

ליום ששי בשבוע

- היו אספה לבדך יוצר כל היא . ולא ידמה מעשה לעושהו :
 קהל כל הארצות לא יכילוה . ואף שמים לא יכללוה :
 הן אז יהיו מים חיים . מפני . אלוים חיים :
- קהל רעשה ארץ ונסו מים . ונטפו מים מן השמים :
 הן נוטה לבדך השמים . ונקע הארץ על המים :
- קהל עשית כל חפצה לבדה . ולא גצרתה עזר כנגדה :
 הן סועד אין מי יסעדה . הכל מסך ומינה :
- קהל כבדתה אז בן עתה ודעתך . ולעולם כל כבודך אתך :
 הן ולא יעשה ולא יעשה . כי כמלאכתך לא עמלת :
- קהל כי כדברך כל יצוריך . ומעשה חפצה במאמריך :
 הן ולא אחרתו ולא מרתו . הכל כעמו יפה עשיתו :
- קהל מבלי מאומה כל חרשת . ואת הכל בלי כל פעלת :
 הן ועל . לא יסוד הכל יסדת . ברצון רחוק כל תלית :
- קהל ירועות עולם את כל נושאות . מראש ועד סוף ואינם גלאות :
 הן בענין לא דבר הקשה . רצונך כל דבר . ויחך עושה :
- קהל לפעלתך לא דמית . אל כל תאר לא שוית :
 הן ולא קרבת למלאכתך מלאכה . הכתה היא הכל ערכה :
- קהל לרצונך לא קדמו ואחרו . ועל חפצה לא נוספו וחסרו :
 הן מכל חפצה לא שכחת . ודבר אחד לא חסרת :
- קהל לא חסרת ולא הערפת . ודבר רק גם לא פעלת :
 הן אספה תשבתם ומי התעבם . ושמן דבר לא נמצא בם :
- קהל החלות בהקמה עשיתם . בתבונה ויבדעת פליתם :
 הן מראשית ועד אחרית עשיתם . באמת וביושר וטוב ראיהם :
- קהל הקדמת במעשי ידיך . רוב רחמיה וחסדיה :
 הן כי רחמיה וחסדיה . הלא מעולם על עבדיך :
- קהל ועד לא כל חי הובן לכלל . לפני אוכל תתן אכל :
 הן וטון וטון מעשה בפי כל . צרכי הכל באשר לכל :
- קהל שלשת ימים הראשונים . אז הכינותם לאחרונים :
 הן אז עשית אור בשלמה . אור מאורות מסול שלמה :
- קהל בטרם כל יציר מאד גדלת . ואחר כל מאד נתגדלת :

שיר היחוד ליום חמישי

- חו חסיד מִכָּל סְחִיר. וְעַמּוּס מִכָּל עַמּוּס וּמִכָּל קְטוּמִים:
 קהל דַּק מִכָּל דַּק וְצַפּוֹן מִכָּל צַפּוֹן. וְיָבֵל מִכָּל יָבֵל:
 חו נִשְׁבָּב מִכָּל נִשְׁבָּב. וְנִעְלָם מִכָּל נִעְלָם. וְשִׁמּוֹ לְעוֹלָם:
 קהל גְּבוּהָ מִכָּל גְּבוּהָ. וְעֵלְיוֹן מִכָּל עֵלְיוֹן. וּמִכָּל חֲבִיּוֹן:
 חו חֲבִי וְעַמּוּק מִכָּל עַמּוּק. לֵב כָּל דַּעַת עֲלֵיו חֲמוּק:
 קהל שְׂאִין שֶׁכֶל וּמְדַע וְחֲכָמָה. יִכְלִים לְהַשְׁוֹת לוֹ כָּל מְאוּמָה:
 חו לֹא מְשִׁינִים לוֹ אֵיךְ וְכִפָּה. לֹא מוֹצְאִים לוֹ דָּבָר הוֹכֵחַ:
 קהל מְקַרְהוּ וְעָרְעָרוּ וְשִׁנּוּ וְטָפְלוּ. וְחָקֵר וּמְסַמְּךְ אֹרֵךְ וְגַם אִפְּלוּ:
 חו וְלֹא מוֹצְאִים לוֹ טְרָאָה וְצָבֵעַ. וְלֹא כָּל טָבֵעַ אֲשֶׁר שֵׁשׁ וְשִׁבְעַ:
 קהל לָבָן וְנִבּוּכֹת כָּל עֲשֵׂתוֹנֹת. וְנִבְקָלוֹת כָּל הַחֲשֻׁבּוֹנֹת:
 חו וְכֹל שְׂרָעִים וְכֹל הַרְחוּרִים. נִלְאִים לְשׁוֹם בּוֹ שְׁעוּרִים:
 קהל מְלֻשְׁעָרָהּ וּמְלַהֲגֵי לְהוּ. מְלַתְּאָרָהּ וּמְלַפְרָסְמָהּ:
 חו כָּכֵל שֶׁכֵּלְנָה חֲפִשְׁנִיהוּ. כְּמִדְעָנָה לְמִצּוֹא מִהּ הוּא:
 קהל לֹא מְצַאנָהּ וְלֹא יִדְעָנָהּ. אֵךְ מִמְעֵשׂוֹ הִבְרִינָהּ:
 חו וְשִׁחּוֹא לְבָהּ יוֹצֵר אֲחֵר. חו וְכֹל יוֹכֵל וְחָכֵם וְסִיחֵר:
 קהל כִּי הוּא הִנֵּה לְבַל קוֹדֵם. עַל בֵּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קִדְם:
 חו כְּעִשְׂתוֹתוֹ בְּלִי כָּל מֵאוֹם וְאֵת כָּל. יִדְעָנָהּ כִּי הוּא כָּל יָכֹל:
 קהל בְּאֲשֶׁר מְעֵשׂוֹ בְּחֲכָמָה כָּלָם. יִדְעָנָהּ כִּי כְּבִינָה כְּעָלָם:
 חו כָּכֵל יוֹם וְיוֹם כְּתִדְשׁוֹ כָּלָם. יִדְעָנָהּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:
 קהל בְּאֲשֶׁר הִנֵּה קוֹדֵם לְכָלָם. יִדְעָנָהּ כִּי הוּא חו וְקִנְיָם לְעוֹלָם:
 חו נֶאֱוֵן לְהַחֲרֵר אֲחֵר יוֹצְרָנָהּ. כְּלַפְנָי וְלֹא כְּסַפְרָנָהּ:
 קהל לְמִמֶּשׁ וְגִדְשׁ לֹא נִשְׁעָרָהּ. לְטָפֵל וְתוֹאֵר לֹא נִדְמָהּ:
 חו וְלֹא נִחְשָׁבָהּ לְעַקֵּר וְנִצָּב. וְלֹא לְמִין וְכֹל אֵין וְלָכֵל נִקְצָב:
 קהל כָּל הַנְּרָאִים וְהַנְּשַׁכְּלִים. וְהַמְדַעִים כְּעֵשֶׁר פְּלוּלִים:
 חו וְשִׁבְעַ כְּפִיּוֹת וְשִׁשֶׁת כְּדוֹת. וְשִׁלִּישׁ גְּזֵרוֹת וְעִתּוֹת וּמְדוֹת:
 קהל הֵן כְּבוֹרָא אֵין גַּם אֲחֵר. כִּי הוּא בְּרָאָם כָּלָם וְחֵד:
 חו כָּלָם וְכֵלֵי אֵךְ וְחִלּוּפֵי. הֵם יֹאכְרוּ וְאֵךְ יִסְמוּ:
 קהל וְאֵתָה תְּעַמּוֹד וְתִבְלָה כָּלָם. כִּי חו וְקִנְיָם אֵתָה לְעוֹלָם:

- קהל לא נשמע מן און והלאה. ולא קם ולא נהנה ולא נראה:
 חוון ולא נודע אל וילתך. ואין קמוך ואין בלתך:
- קהל וגם אחרית לא יהיה אל. ראשון ואחרון אל ישראל:
 חוון ברוך אתה יחיד ומיוחד. וי אחר ושמו אחר:
- קהל אשר מי יעשה במלאכתך. במעשיך ובגבורותך:
 חוון אין יציר וולת יצירתך. ואין בריאה כי אם בריאתך:
- קהל כל אשר תחפזין תעשה בכל. כי אתה בעלית על כל:
 חוון אין קמוך ואין בלתך. כי אין אלהים וילתך:
- קהל אתה האל עושה פלא. ודבר ממה לא יפלא:
 חוון מי קמוך נורא תהלות. אלהים לברך עושה גדולות:
- קהל אין אותות כמו אותותיך. אף אין מופת כמו מופתותיך:
 חוון אין תבונה פתיונותך. אין גדלה פגדלתך:
- קהל כי מאד עמקו מהשבותיך. ונבהו רבכי אורחותיך:
 חוון אין נאנה כמו נאותך. אף אין ענה בענותך:
- קהל אין קדשה פקדשותך. אין קרבות כמו קרבותיך:
 חוון אין צדקה כמו צדקותך. אין תשיעה פתשועתך:
- קהל אין ורע פורענותיך. אין קול פרעם גבורותיך:
 חוון אין רחמים פרחמנותך. אין תניעות פתניעותך:
- קהל אין אלהות באלהותך. ואין מפליא בשם תפארתך:
 חוון כי שמותיך אלים וסרועים. פנקרך לחוצים להפליא נחוצים:
- קהל ואשף וחרטום לא ילחצוה. וכל שם ולחט לא ינצחוה:
 חוון לא ינצחוה כל החכמים. כל הקוסמים והמרטשים:
- קהל אתה משיב לאחור חכמים. לא יוכלו לך ערומים וקוסמים:
 חוון להשיב לאחור מופותיך. לברך עצת וסוד פגרתך:
- קהל מצותך לא יעבירוה. לא ימהרוה ולא יאחרוה:
 חוון עצתך תפר עצת כל יועצים. ועזך מחליש לב אמיצים:
- קהל אתה מצוה ופקודך משנה. ואין עליך פקיד מצוה:
 חוון אתה מקנה ואיך מקנה. לך כל מקנה נפש תרוה:
- קהל וכל היצורים וכל ענינם. וכל יקר אשר בך אין דמיונם:
 חוון לא תחשבותם ו תחשבותיך. כי אין פורא וילתך:
- קהל ואין דמיון ו נפלא אלהינו. ואין תקר נשגב אדוננו:

שיר ה'הוד ליום רביעי

- קהל חיו שליט מלך שמוא בקל דר ודר. ליה אנא משבח קרומס ומהדר:
 שמש ומגן יי אלהים. שופט צדק ומשפיל גבוהים:
 חיו שניא כח לא קצאנהו. ישעיב בכחו ומי גמורה:
 קהל שלמה שמו פי שלו שלום. פי ודבר אל חסידיו שלום:
 חיו שם יי אהיה אשר אהיה. תועפות ראם לו בקפיר וכארה:
 קהל שדי מאורי מלכי ואלי. הללויה שמו נפשי הללי:
 חיו תפסם עם יושבי נטעים. השריגים שלשת הרזעים:
 קהל תתחסד תתבר עם. ועם עקשים תתפל להמם:
 חיו תמים ברקף תקוף מכל. תוכל לברך לעשות את כל:
 קהל תהלתי וסברי ותקנתי. תאנת נפשי ותשוקתי:
 חיו תהלתי ותפארתי ועזי. מפעי אפי נחוי וגווי:
 קהל תמים דעים אל דיעות אהר. כל הלקבות הדרש יחד:

ליום חמישי בשבוע

- קהל חיו מי כבוד דעה מורה. גיב שפסס אמה פורא:
 מהשבותיה עמקו ורמו. ושבנותיה לא ותמו:
 חיו לא לפדוק הקבתה. ולא הבינוך תבינתה:
 קהל לא קבלת מלכותה. ולא ירשת ממשתלה:
 חיו לעולם יהי לה לכהן. ולא לאהרים כבוד הודך:
 קהל ולא תתן לאלהים אחרים. תהלתה לפסילים וזרים:
 חיו וכבוד וגם כל יקר מאהך. וכבודך לא לזרים אהך:
 קהל אתה תעיד ביהודה. ותורתה געבדיך:
 חיו אלהינו על יחודך. אתה עד אמת נאמחני עבדיך:
 קהל לפניה לא אל הקדימך. ובמלאכתך אין זר עמך:
 חיו לא נועצת ולא לפדת. פחדשך פריאות פי גבינות:
 קהל מפעמני מהשבותך. ומלכה כל פעלותיך:
 חיו קצות דרביה הלא הפרני. ומפעשיך הן דבעני:
 קהל שאתה אל כל יצרת לכהך. מאומה לא נגרעת:
 חיו לעשות מלאכתך לא לחצת. וגם לעזר לא נצרכת:
 קהל פי הוית לפני הבל. ואז באין כל לא נצרכת כל:
 חיו פי מאהבתך עבדיך. כל בקאס לכבודך: